AZ EURÓPAI AKKREDITÁLÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS, VALAMINT AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG, AZ EURÓPAI SZABADKERESKEDELMI TÁRSULÁS ÉS AZ ILLETÉKES NEMZETI HATÓSÁGOK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉSHEZ

(2009/C 116/04)

1. ÁLTALÁNOS

A termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: akkreditálási rendelet) előírja az akkreditálás területén alkalmazandó közösségi politikát. Átfogó keretet alakít ki az akkreditáláshoz, és közösségi szinten megállapítja a működésére és szervezetére irányadó elveket. Kötelezettségeket ír elő a nemzeti akkreditáló testületek, a tagállamok és az Európai Bizottság számára, valamint meghatározza az Európai Akkreditálási Együttműködés (a továbbiakban: EA) felelősségi körét és koordinációs szerepét.

Ezek az iránymutatások az EA, az Európai Bizottság, az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) és az illetékes nemzeti hatóságok szakpolitikai elkötelezettségét testesítik meg. Céljuk az, hogy a szakpolitikai és jogi fejlemények – mint pl. az akkreditálásról szóló rendelet elfogadása – fényében bővítsék és erősítsék az együttműködést, valamint az EU-ban, az EFTA tagállamaiban és az EA-ban szilárdítsák meg az akkreditálás, az akkreditáló testületek pozícióját, hogy ezáltal az említett rendeletet sikeresen végre lehessen hajtani. Az iránymutatások semmilyen tekintetben sem írnak elő jogi, vagy pénzügyi kötelezettségeket, illetve feltételeket. Ezeket a 765/2008/EK rendelet, valamint az Európai Bizottság és az EA között kötött partnerségi keretmegállapodás rögzíti.

Az iránymutatások lehetővé teszik az akkreditálásról szóló rendelet elfogadása után kialakítandó új környezetre való zökkenőmentes áttérést. Elfogadására azért került sor, mert az akkreditálás terén eddig nem volt közös jogalap, aminek következtében különböző megközelítések és egymástól eltérő rendszerek alakultak ki, és ennek hatására az EU és EFTA tagállamaiban különböző szintű szigorral kezelték a kérdést. A javaslat eredményeként – amelynek elfogadását az „Új megközelítés irányelvei végrehajtásának javításáról” című bizottsági közleménnyel foglalkozó 2003. november 10-i tanácsi állásfoglalás is ösztönözte – átfogó akkreditálási keretnek kell létrejönnie, amely biztosítja az EU-n és EFTA-n belüli akkreditálási szolgáltatások koherenciáját, átláthatóságát és együttműködését.

Egyfelől az Európai Akkreditálási Együttműködés (EA), másfelől pedig az Európai Bizottság, az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) és az illetékes nemzeti hatóságok megerősítik, hogy az akkreditálás olyan akkreditáló testületek által végzett, független és hiteles tanúsítás, amely a megfelelőségértékelő szervezetek kompetenciájával, pártatlanságával és szakmai integritásával rendelkezik, ezért értéke és hitelessége a vizsgálati és ellenőrzési jelentések, a kalibrálási tanúsítványok, az igazgatási rendszer, a terméktanúsítványok, személyzeti bizonyítványok és a harmonizált szabványok szerint kiadott egyéb tanúsítványok értékének és hitelességének felel meg.

Az EA, az Európai Bizottság, az EFTA és az illetékes nemzeti hatóságok elismerik, hogy az akkreditálás okmányként szolgál a megfelelőségértékelési szinten működő testületek számára, ezért eszközként szolgál a felhasználók bizalmának kiépítéséhez. Ebből adódóan hozzájárul ahhoz, hogy a megfelelőségértékelési szervezetek kompetenciája és ezzel az általuk kiadott megfelelőségi tanúsítványok tekintetében a tagállamok között megerősödjön a kölcsönös bizalom. Az akkreditálás biztosítja, hogy a megfelelőségértékelési tevékenységekben részt vevő szervezetek megfelelő kompetenciával rendelkeznek, ezért kulcsfontosságú az állandó szintű teljesítmény eléréséhez.

Az EA, az Európai Bizottság, az EFTA és az illetékes nemzeti hatóságok felismerték, hogy az akkreditálás jó néhány közérdekű területre – pl. az egészségügy és biztonság, a környezetvédelem, az ipar versenyképessége terén és egyéb területekre – hatással van. Hozzájárul a piac biztonságosságához, ezáltal garantálja az európai piac felhasználóinak bizalmát, ami elengedhetetlen a belső piac zökkenőmentes működéséhez. Az akkreditálást számos területen – pl. a környezetvédelmi irányítási rendszerek, a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) és az élelmiszer-elemzési vizsgálatok terén – a műszaki hozzáértés elismeréseként alkalmazzák. Az akkreditálás fontos szerepet játszhat a közrendben, és alapvető eszközként szolgálhat a jogszabályok érvényesítéséhez, különösen a tagállami megfelelőségértékesítési szervezetek értesítési eljárásának támogatásához az EU új megközelítés irányelvei keretén belül. Az akkreditálás ezáltal biztosítja, hogy a bejelentett szervezetek azonos szabványok szerint működjenek.

Az EA, az Európai Bizottság, EFTA és az illetékes nemzeti hatóságok elismerik, hogy ahhoz, hogy az akkreditálás az ellenőrzés hiteles szintjeként hozzáadott értéket képviseljen, a következő feltételeknek kell teljesülniük: állami hatósági tevékenység formájában kell végezni, teljes mértékben meg kell felelnie az alkalmazandó, változó műszaki követelményeknek, minden érdekelt fél tekintetében biztosítani kell a függetlenséget és elszámoltathatóságot bármely érdek előtérbe helyezése nélkül, mentesnek kell lennie mindennemű üzleti nyomástól és az akkreditációs testületek és a megfelelőségértékelési szervezetek közötti, illetve az egyes akkreditációs testületek közötti versenytől a megfelelőségértékelés szabályozott és nem szabályozott (piacvezérelt) területein egyaránt.

Az EA, az Európai Bizottság és az illetékes nemzeti hatóságok elismerik, hogy a megfelelőségértékelés terén az akkreditálási szolgáltatások hatékonysága a szakpolitikai területtől függetlenül összefüggésben áll az európai akkreditációs modell következetességével. A modellt közös elvekre kell építeni, és a külön a szakpolitikai ágazathoz és eszközhöz igazított, harmonizált műszaki kritériumokon keresztül az EGT egészében egységesen kell végrehajtani.

Az iránymutatások az Európai Közösségek Bizottsága és az Európai Akkreditálási Együttműködés közötti megfelelőségértékelési együttműködésre vonatkozóan az 1999-ben aláírt egyetértési megállapodással, valamint kémiai mérések megbízhatóságára és összehasonlíthatóságára vonatkozóan az Európai Bizottság egyik főigazgatóságaként működő Közös Kutatóközpont és az Európai Akkreditálási Együttműködés közötti, 2005-ben aláírt együttműködési megállapodással kialakított kapcsolatokra épülnek.

Mivel az elmúlt években az akkreditálás helyzete változott, az EA, az Európai Bizottság, az EFTA és az illetékes nemzeti hatóságok egyetértenek abban, hogy a fejlemények figyelembevétele érdekében az iránymutatásoknak aktualizálniuk kell a fent említett meglévő együttműködési dokumentumokat.

2. AZ EURÓPAI AKKREDITÁLÁS FEJLŐDÉSE

Az EA, az Európai Bizottság és az EFTA véleménye szerint az iránymutatásoknak a következő pontokat kell figyelembe venniük:

— Az akkreditálás természetéből adódóan állami hatósági tevékenység. Ezt a jellegét a nemzeti kormányokhoz fűződő különféle kapcsolatok is alátámasztják, az alapvetően állami hatósági jelleg és az akkreditálás szerepe azonban nem változott meg. Az utóbbi években egyértelművé vált, hogy meg kell erősíteni az akkreditálás állami hatósági vetületét, és az EU/EFTA-tagállamokban meg kell szilárdítani az akkreditáló testületek szerepét és a releváns nemzeti hatóságokhoz fűződő kapcsolatukat.

— A nemzeti szintű állami hatósági kapcsolat minden egyes akkreditáló testület esetében különböző jogi megoldások által jön létre. A rendszerek különböznek egymástól, csakúgy mint a felelősség mértéke és a feladatkörök. Manapság már egyértelmű, hogy az akkreditáló testületeknek olyan státuszban kell működniük, amely szerint hatósági jogkört gyakorolnak.

— A 70-es évek óta, amikor az akkreditálást a nemzeti hatóságok a megfelelőségértékelési szervezetek kompetenciája mérésének eszközeként kezdték használni, Európában és világszerte különböző megközelítések és eltérő rendszerek alakultak ki. Az első azirányú kezdeményezést, hogy a különböző akkreditálási szolgáltatásokat regionális és nemzetközi szinten közelebb lehessen egymáshoz hozni, 1976-ban a WECC, azaz a Nyugat-európai Kalibrációs Együttműködés (Western European Calibration Cooperation) létrehozása jelentette, majd később 1977-ben létrejött az ILAC, azaz a Nemzetközi Laboratóriumi Akkreditálási Együttműködés (International Laboratory Accreditation Cooperation). Később 1987-ben megalapították a WELAC-ot, a Nyugat-európai Laboratóriumi Akkreditálási Együttműködést (Western European Laboratory Accreditation Cooperation). 1994-ben a WECC és a WELAC összeolvadt, így létrejött az EAL, azaz a Laboratóriumok Európai Akkreditálási Együttműködése (European co-operation for Accreditation of Laboratories). Időközben 1991-ben megalakult az EAC is, a Tanúsítókat Akkreditálók Európai Együttműködése (European Accreditation of Certification). Nemzetközi szinten megalakult az IAF, azaz a Nemzetközi Akkreditálási Fórum is, amely a tanúsítás területén a tanúsító és ellenőrző szervezetek akkreditálásával foglalkozik. 1997-ben az EAL és az EAC összeolvadt, és létrejött az EA, amely később 2000-ben jogi személyiséget kapott. Az EA a holland törvények szerint nonprofit társulásként van nyilvántartva, amely azokat a nemzeti akkreditálási testületeket tömöríti, amelyek valamennyi megfelelőségértékelési tevékenység akkreditálása terén állami hatóságként lépnek fel.

— Az akkreditálási testületek közötti európai (és nemzetközi) szintű együttműködéshez, amely célja a globális szabadkereskedelem elősegítése és megkönnyítése érdekében az akkreditálási szabályok, eljárások és gyakorlatok harmonizálása, kedvező jogi környezetnek kell társulnia, amely egyben támogatja is az együttműködést. Az említett egyetértési megállapodás az EA első nyilvános elismerését jelentette.

— Az EGT-megállapodással a megállapodást aláíró EFTA-tagállamok kötelezettséget vállaltak az egységes piacon való részvételre, amely következtében ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek, mint az uniós tagállamok. Mivel az akkreditálásról szóló rendeletjavaslat EGT-vonatkozású szöveg lesz, az EFTA EGT-tagállamokban az akkreditálás alkalmazásához ugyanazt a jogalapot kell megteremtenie, mint az EU-ban.

— Az ezekkel az iránymutatásokkal összhangban lévő akkreditálási politika és minőségi infrastruktúra kialakítása Törökországban különösen fontos, mivel az EU és Törökország közötti vámunió és ennek helyes működésének alapvető eleme.

A fentiekben felvázolt tényekből kiindulva az EA, az Európai Bizottság, az EFTA és a nemzeti illetékes hatóságok számos szakpolitikai célkitűzés és ezzel összefüggésben az akkreditálás szerepe, kapcsolatuk és együttműködésük alapelvei, valamint e célkitűzések teljesítésére irányuló jelenlegi szándékuk tekintetében meg kívánják erősíteni kölcsönös egyetértésüket.

3. KÖZÖS SZAKPOLITIKAI CÉLKITŰZÉSEK

Az EA, az Európai Bizottság, az EFTA és az illetékes nemzeti hatóságok egyaránt egyetértenek abban, hogy az akkreditálás a belső piac és az európai polgárok életminősége szempontjából fontos szerepet játszik, és fontos eszköz a közérdekeket képviselő európai politika és jogi szabályozás támogatásához, különösen a közösségi harmonizációs jogszabályok végrehajtása tekintetében. Az európai akkreditálási politika célkitűzései ezért a következők:

— járuljon hozzá a belső piac megfelelő működéséhez, tegye könnyebbé az áruk és szolgáltatások szabad mozgását annak biztosítása által, hogy eleget tesznek az európai gazdaság és társadalom igényeinek, figyelembe véve valamennyi gazdasági, társadalmi, környezetvédelmi és egyéb közérdek szempontjait, és mindenekelőtt tegye lehetővé az egészség, a biztonság, a környezet és a fogyasztók magas szintű védelmét,

— járuljon hozzá a kereskedelem előtt álló technikai akadályok elhárításához azáltal, hogy az akkreditált megfelelőségértékelési szolgáltatásokat és a kapcsolódó eredményeket megbízhatóvá teszi, így megszünteti a termékek, rendszerek és szolgáltatások többszörös akkreditálásának és értékelésének igényét minden olyan országban, ahol ezek a termékek forgalomban vannak és a szolgáltatások igénybe vehetőek, ily módon hozzájárul az európai gazdaság versenyképességéhez,

— terjessze és mozdítsa elő az akkreditálás európai modelljét azokra az elvekre építve, hogy az akkreditáló testületek állami hatóságként lépnek fel, és az akkreditálást üzleti érdekektől mentesen és az akkreditáló testületek és a megfelelőségértékelési szervezetek közötti verseny, valamint az akkreditáló testületek egymás közötti versenyének mellőzésével végzik,

— tartsa fenn az akkreditálásnak mint az átláthatóság központi elemének szerepét, és őrizze meg az állami hatóságoknak és a piacnak a megfelelősségértékelési szervezetekbe vetett bizalmát függetlenül attól, hogy szabályozott vagy nem szabályozott területen működnek,

— tekintettel a megfelelőségértékelési szervezetek műszaki hozzáértésére és szakmai integritására a megfelelőségértékelési tevékenységek ellenőrzésének utolsó és irányadó szintjeként szolgáljon annak érdekében, hogy kölcsönös bizalom alakuljon ki,

— a kiigazítások kérdésében legyen rugalmas, és reagáljon a piac és a nemzeti állami hatóságok igényeire, és e tekintetben legyen a nemzeti állami hatóságok alapvető döntéstámogatási eszköze, különösen azokon a területeken, ahol az akkreditálást a közösségi jogszabályok támogatására használják, mint pl. a közösségi jogszabályok által előírt feladatokat elvégezni képes, értesítendő megfelelőségértékelési szervezet kiválasztásának indokoltsága,

— átfogó akkreditálási keretrendszer kialakításával fokozza és egyben tegye azonos szintűvé az EU/EFTA tagállamaiban az akkreditálási szolgáltatások szigorát, hogy ezáltal a szabályozott és nem szabályozott területen egyaránt az akkreditálási szolgáltatások koherensebbek, egyenértékűbbek, átláthatóbbak legyenek, és működjenek együtt fokozottabban figyelembe véve, hogy az önkéntes területen a szereplők szabadon használhatják őket,

— segítse elő az akkreditáló testületek eredményorientált, minőségvezérelt és harmonizált teljesítményét, megfelelő figyelmet szentelve a rendszer működtetőinek és eredményeinek egyaránt, amely teljesítményt a testületek közötti szakértői értékelés kiterjedt, hatékony és jól működő rendszere biztosít, amely ésszerű és átlátható értékelési kritériumokat és eljárásokat alkalmaz,

— fejlessze és növelje folyamatosan az akkreditáló testületek vonatkozó ismereteit, kompetenciáját és eszközeit, hogy megfelelően tudja értékelni a megfelelőségértékelési szervezetek kompetenciáját azáltal, hogy meghatározza technológiai ismereteit, szakértelmét és értékelési kapacitását összhangban mind az ágazati, mind a jogszabályi követelményekkel,

— az akkreditált megfelelőségértékelési testületeket ösztönözze arra, hogy folyamatosan fejlesszék és bővítsék idevágó ismereteiket, kompetenciájukat és eszközeiket, hogy megbízható és elismert megfelelőségértékelési szolgáltatásokat nyújthassanak,

— járuljon hozzá az összes megfelelőségértékelési tevékenység jó minőségéhez függetlenül attól, hogy jogszabály végrehajtásához fűződnek-e vagy sem, és a tevékenységek végzése során biztosítsa átláthatóságukat. Ebből a célból elengedhetetlen az érdekelt felek bevonása az akkreditálási politikába, hogy biztosítani lehessen a teljes körű elfogadottságot és a koherens megközelítést,

— szoros együttműködésben az EU/EFTA-tagállamok nemzeti hatóságaival segítse elő az akkreditálás használatát olyan új ágazatokban és tevékenységi területeken is, ahol az akkreditálás potenciálját még nem használták ki teljesen, különösen a szabályozott területeken,

— járuljon hozzá az akkreditálás nemzetközi szintű fejlesztéséhez, különös tekintettel az akkreditálás közérdekű szempontjainak megerősítésére, valamint az akkreditációs bizonyítványok és a kapcsolódó megfelelőségértékelési eredmények kölcsönös elfogadására és elismerésére világszerte,

— segítse elő az EU/EFTA-tagállamban akkreditált megfelelőségértékelő testületek által kiadott vizsgálati és ellenőrző jelentések, bizonyítványok és egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerését, hogy Európában és a világon mindenütt tevékenységeik indokolatlan korlátozásai nélkül kínálhassanak szolgáltatásokat,

— olyan fontos eszközt bocsásson a tagjelölt országok, potenciális tagjelölt országok és a szomszédos országok rendelkezésére, amely elősegíti gazdaságaik alkalmazkodását a közösségi piachoz, és támogassa a harmadik országokkal folytatott technikai együttműködést, segítségnyújtást és a velük kötött kölcsönös elismerési megállapodásokat,

— a technológiák, valamint az ipari és szolgáltatási eljárások gyors fejlődése fényében támogassa a kutatást és fejlesztést a megfelelőségértékelés minden területén, segítse elő az összehasonlítási tevékenységek és jártassági vizsgálatok alkalmazását, amelyek hatékonyan mutatják be az akkreditált megfelelőségértékelési tevékenységek eredményeinek minőségét.

4. **A KAPCSOLAT ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS ELVEI**

E célkitűzések elérése érdekében az EA, az Európai Bizottság, az EFTA és az illetékes nemzeti hatóságok a következőkben állapodtak meg:

— Az EA és az európai szintű állami hatóságok, illetve a nemzeti hatóságok közötti kapcsolatok a fenti 3. szakaszban részletesen leírt közös célkitűzések elismerésén alapulnak, figyelembe véve eltérő felelősségi körüket és kompetenciájukat is. Hangsúlyozzák, hogy a köztük folyó folyamatos, nyílt és átlátható párbeszéd az együttműködés alapeleme.

— Az EA nemzeti tagtestületei kulcsszerepet játszanak az EA, az Európai Bizottság, az EFTA és a tagállamok illetékes nemzeti hatóságai közötti együttműködésben. Az összes érintett szervezet közötti együttműködés és a fenti 3. szakaszban megállapított célkitűzésekre vonatkozó közös egyetértés elengedhetetlen az iránymutatások sikeréhez.

— Az EA belső szabályainak biztosítaniuk kell, hogy szabályozott és nem szabályozott területen egyaránt az akkreditálásban érdekeltek megfelelően képviselve legyenek, hogy az akkreditálási iránymutatások és egyéb dokumentumok összeállításakor a lehető legszélesebb körű álláspontokat lehessen figyelembe venni, és az eljárások nyíltak és átláthatóak lehessenek.

— Az akkreditálási politika kidolgozásakor és végrehajtásakor koherenciát és egységességet kell biztosítani, amely a hatékony kommunikációs csatornákra és az aktív információcsere iránti elkötelezettségre épül.

— Arra kell törekedni, hogy a különböző ágazatok különböző piaci igényeire, valamint az állami hatóságok igényeire gyors és megfelelő legyen a reakció. Az állami hatóságok várhatóan a lehető legszélesebb körben alkalmazzák az akkreditálást, különösen a közösségi jogszabályok érvényesítése céljából.

5. **VÉGREHAJTÁS**

Az előző szakaszokkal összefüggésben az EA az Európai Bizottságtól, az EFTA-tól és a illetékes nemzeti hatóságoktól a következőket várja:

— tartsanak fenn az akkreditálás tekintetében átlátható jogi és politikai keretrendszert, és az akkreditálást a megfelelőségértékelés iránti bizalom kiépítésének, valamint a kapcsolódó eredmények kölcsönös elismerésének eszközeként kezeljék,

— az akkreditálást megfelelő esetekben vegyék igénybe, a közösségi jogszabályok és politikák végrehajtásának támogatásaként és ennek céljából,

— nemzetközi kapcsolatai révén mozdítsák elő az akkreditálás európai modelljét azon az elven alapulva, hogy az akkreditáló testületek állami hatóságként lépnek fel, és az akkreditálást üzleti érdekektől mentesen és a verseny mellőzésével végzik,

— a közösségi jogszabályok és a megfelelőségértékelési politika egységes végrehajtásával és működésével, illetve az akkreditálással kapcsolatos technikai kérdésekben konzultáljanak és működjenek együtt az EA-val, illetve vonják be az EA-t, különös tekintettel a közösségi politikával és jogszabályokkal kapcsolatos standardok harmonizált, következetes és hiteles alkalmazásának elősegítésére,

— kérjék fel az EA-t, hogy a közösségi kezdeményezések támogatására irányuló egyedi intézkedések kidolgozásakor orvosolja a technikai problémákat, vagy alkalmanként biztosítson megfelelő szakértelmet,

— biztosítsák az akkreditálás terén a közösségi jogszabályok kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős, különböző ágazati munkacsoportok munkájához az EA hatékony hozzájárulásának lehetőségét, és kérjék fel az EA-t, hogy dolgozzon ki, illetve vizsgálja felül az ágazati akkreditálási rendszereket, amelyeknek a közösségi jogszabályok által szabályozott területeken eleget kell tenniük bizonyos részletes technológiai, egészségügyi, biztonsági és környezetvédelmi követelményeknek,

— adott esetben biztosítsanak hozzáférést a Közös Kutatóközpontban elérhető információkhoz, azon belül különösen a megfelelőségértékelési eredmények minőségének javítása céljából az Etalonanyag- és Mérésügyi Intézet (IRMM) eredményeihez,

— a megfelelőségértékelést, minőséget, a megfelelőségértékelési szervezetek kompetenciáját és az akkreditálást érintő kérdésekben a harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel folytatott megbeszéléseik, valamint a harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodások végrehajtása során mindig vegyék fontolóra az EA bevonását,

— az akkreditálás és megfelelőségértékelés terén a harmadik országoknak kínált technikai segítségnyújtásra, illetve a velük történő együttműködésre irányuló európai programok kidolgozásakor és végrehajtásakor adott esetben kérjék ki az EA tanácsát és aktív együttműködését,

— az akkreditálás kérdésében az EA, tagtestületei és a releváns nemzeti állami hatóságok között a lehető legjobban könnyítsék meg a koordinált megközelítést, különösen a közösségi jogszabályok végrehajtásának támogatása tekintetében,

— szervezeteiken belül támogassák az akkreditálásról szóló ismeretek terjesztését és potenciálját,

— támogassák az EA-t azon szerepében, amely szerint az ILAC és IAF fórumain, valamint más regionális akkreditálási együttműködésekben népszerűsíti az európai akkreditálási modellt,

— támogassák az EA-t azon törekvéseiben, hogy növelje működésének hatékonyságát és eredményességét azáltal, hogy folyamatosan fejlődő, professzionális szervezetként tevékenykedik.

Az Európai Bizottság, az EFTA és az illetékes nemzeti hatóságok pedig a következőket várják el az EA-tól:

— működjön továbbra is az európai nemzeti akkreditáló testületek együttműködési hálózataként az EU/EFTA-n belül és kívül végzett akkreditálás egyenértékűségének, átláthatóságának, következetességének és hatékonyságának elősegítése érdekében,

— alakítsa ki és tartsa fenn a megfelelőségértékelési szervezetekbe és eredményeikbe vetett bizalmat, és kompetenciájuk értékelésére törekedjen átlátható és minőségvezérelt rendszer kialakítására,

— működtessen szigorú, átlátható és egységes európai szakmai értékelési rendszert, és fejlessze a rendszert folyamatosan. Gondoskodni kell róla, hogy a szakmai értékelésen megfelelt akkreditáló testületek rendelkezzenek a szükséges technikai szakértelemmel és képességekkel ahhoz, hogy a megfelelőségértékelési szervezetek technikai kompetenciáját értékelni, tanúsítani és rendszeresen ellenőrizni tudják, különösen akkor, amikor az európai akkreditálási infrastruktúra tagjai az akkreditálást a közösségi jogszabályok végrehajtásának elősegítése érdekében végzik,

— kezeskedjen afelől, hogy a tagjai között végzett szakmai értékelés úgy történjen, hogy az eredmények az EU/EFTA egész területén egyenértékűek és nyilvánosak legyenek, valamint helyes és átlátható értékelési kritériumok és eljárások alapján, ideértve a megfelelő fellebbezési eljárásokat is, indokolhatóak legyenek. A szakmai értékelésnek a további fejlődés ösztönzése érdekében egyben teljesítményértékelő eszközként kell szolgálnia,

— az értékelők számára működtessen megfelelő képzési rendszert, hogy a szakmai értékelési eljáráson belül biztosítsa az értékelések megbízhatóságát, egyenértékűségét és koherenciáját,

— biztosítsa, hogy tagtestületei teljes mértékben elszámoltathatók legyenek mindegyik érdekelt fél felé, az akkreditálást nonprofit tevékenységként végezze, ne végezzen semmilyen olyan tevékenységet, amely a megfelelőségértékelési szervezetek feladata, és ne álljon versenyben más akkreditáló testülettel. Tagjain keresztül az EA szintén biztosítja, hogy az általuk akkreditált megfelelőségértékelési szervezetek által a gazdasági szereplőkre nem hárul felesleges teher. Ezen túlmenően az általuk akkreditált megfelelőségértékelési szervezeteknek tevékenységeik során figyelembe kell venniük a vállalatok különbözőségét, nagyságukat, tevékenységeik jellegét anélkül, hogy csökkentenék a szükséges védelem vagy minőség szintjét. A titoktartással kapcsolatos szükséges követelményeket szintén biztosítaniuk kell. Az EA-tagtestületeknek hasonlóképpen a megfelelőségértékelési szervezetek műszaki hozzáértésének értékeléséhez és tanúsításához, valamint az akkreditált szervezetek rendszeres felügyeletéhez szükséges technikai szakértelemmel és képességekkel kell rendelkezniük. Ha a közösségi jogszabályok végrehajtását támogató szervezetekhez kapcsolódik, biztosítania kell az EU/EFTA tagállamai nemzeti hatóságaival folytatott szükséges koordinációt, figyelembe véve az EA-tagtestületek és a nemzeti hatóságok felelősségi körének és feladatainak az elkülönítését,

— tegye lehetővé az akkreditációról folytatott információcserét olyan kérdésekben, amelyek a kutatási és fejlesztési témákhoz különösen relevánsak. Az EA-nak a prioritások felismerésében, a pán-európai laboratóriumok közötti összehasonlítás gyakorlati teendőiben és a képzési tevékenységekben segítséget kell nyújtania az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja IRMM egységének. Az EA adott esetben elősegíti a jártassági vizsgálati technikák és alkalmazásuk fejlesztését. Az EA ezen kívül szükség esetén együttműködik a Közös Kutatóközpont IRMM egységével olyan kezdeményezések terén, amelyek célja az akkreditálási és az akkreditált megfelelőségértékelési szolgáltatásokon keresztül a metrológiai kultúra és gyakorlatok terjesztése,

— a közösségi kompetenciákkal kapcsolatos tevékenységek tekintetében legyen készséges az Európai Bizottság és az EFTA, valamint a tagállamok nemzeti hatóságai felé,

— reagáljon azonnal és megfelelően az különböző ágazatokban az eltérő piaci igényekre és a nemzeti állami hatóságok igényeire, különös tekintettel a közösségi jogszabályok végrehajtására és kidolgozására. Az EA-nak fel kell ismernie a közösségi jogszabályok végrehajtásához kapcsolódó tevékenységekhez hiányzó eszközöket, fel kell hívnia rájuk a figyelmet, és adott esetben kérésre részt kell vennie kidolgozásukban,

— a tagállamok nemzeti hatóságaikkal folytatott konzultációt követően kellőképpen figyelembe kell vennie az Európai Bizottság és az EFTA akkreditációval kapcsolatos tanácsait és iránymutatásait,

— tájékoztassa az Európai Bizottságot és az EFTA-t a kölcsönösen releváns, kidolgozás alatt álló politikákról és tevékenységekről, és tegyen rendszeresen jelentést az EA stratégiai és politikai fejleményeiről,

— működjön együtt az érdekeltekkel és az érintett felekkel, valamint hozzon létre és tartson fenn megfelelő mechanizmust álláspontjuk ismertetésére,

— biztosítsa eljárásai működésének nyíltságát, átláthatóságát, egyenértékűségét és kompetenciáját. Az iránymutatások elkészítése folyamatának különösen nyitottnak kell lennie az érdekelt feleket képviselő valamennyi szervezet álláspontjának és hozzájárulásának figyelembevételére. A nemzeti hatóságok és a megfelelőségértékelési szervezetek rendszeres tájékoztatását szintén garantálni kell csakúgy, mint adott esetben a nemzetközi szintű előírásokkal való koherenciát,

— kötelezettséget kell vállalnia a hatékony és jó minőségű akkreditálás elvégzése iránt, amely a teljes megfelelőségértékelési piacon hozzáadott értéket képvisel. Az EA-nak és tagjainak mind a hatékonyságot, mind a kompetenciát érintő folyamatos fejlődés érdekében megfelelő stratégiákat és eljárásokat kell végrehajtania,

— vegyen részt aktívan az akkreditáció terén a nemzetközi szervezetek tevékenységeiben, és ezekről a tevékenységekről számoljon be az Európai Bizottságnak és az EFTA-nak,

— vállaljon kötelezettséget európai és nemzetközi szinten a sikeres szakmai értékelés meglévő szabályainak kiigazítása iránt, hogy a szakmai értékelési folyamat minden technikai területen minden nemzetileg elismert akkreditáló testület számára nyitott legyen függetlenül az akkreditált megfelelőségértékelési szervezetek nagyságától és számától,

— vállaljon részt az európai akkreditálás láthatóságának javításában, illetve támogassa az ilyen irányú intézkedéseket, és támogassa az európai akkreditálási modellt,

— ösztönözze az EU vagy EFTA-tagságra pályázó országokban működő akkreditáló testületeket tekintettel az EA-ban való teljes körű részvételükre és EA-tagságukra. Biztosítson teljes tagságot, amint teljesültek a megfelelő és jóváhagyott feltételek. Törekedjen ezen országok minőségi infrastruktúrájának fejlesztésére,

— működjön együtt az Európai Bizottsággal, az EFTA-val és az illetékes nemzeti hatóságokkal a harmadik országoknak kínált technikai segítségnyújtásra és a velük történő együttműködésre irányuló közösségi és EFTA-programok kidolgozásában és végrehajtásában.